

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΑΡΙΘ. 245.

ΣΥΡΟΣ ΤΗΝ 27. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1843

ΕΤΟΣ ΣΤ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Ἐπιτάφιος αὐτοσχέδιος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ Γ. Σερουίου Γυμνασιάρχου εἰς τὸ μνημόσυνον τῆς Μ. Μαρίας Πρασσακάκη γένος Γαλάτη, τὴν 21. 9βρίου 1843.

Ἀδελφοὶ Χριστιανοὶ ! ὅλοι βλέπετε κατηρεῖς, ὅλοι στευγνάζοντες, ὅλοι μὲ καρδίαν ἐμβριμωμένην, ἢ μὲ ὄμμα δακρυρρόον, ποίας εἶναι τὸ τελοῦμενον μνημόσυνον σήμερον. Ἀλλοίμονον ! ποῦποτε ἄλλοῦ δὲν ζωγραφίζεται τόσον, δὲν κατακλύεται τόσον, δὲν ἀπειλίζει τόσον ἡ ματαιότης τοῦ κόσμου, ὅσον εἰς τὰς τοιαύτας σκηνάς, ἕως καὶ αὐτοὺς τοὺς στερέφρονας φιλοσόφους ! πῶς ὄχι; ἡτί τις πλούσιος, καὶ ἐπιώχρυσεν ἄλλα τί εἶναι τὰ πλοῦτη; κάποιαι πέτραι, κάποια χρώματα τῆς γῆς, εἰς τὰ ὅποια ἡ ἀνθρωπίνη φαντασία ἀπέδωκε τιμὴν τινα ἢ ὑπόληψιν, ἢ τὰ ὅποια δύναται τις πάλιν ἀποκτήσῃ εἶχε τις δύναμιν, εἶχεν ἐξουσίαν, ζήτημασεν ἄλλα τί εἶναι ἡ ἐξουσία; τί εἶναι ἡ δύναμις; μία ἢ αὕτη φαντασιώδης ἰδέα καθόσον ὁ τοιοῦτος δὲν ἦεν ἄλλο, εἰμὴ ἔνεκε δούλος τοῦ θεμοσίου, εἶνεκε ὑπέρτης κάμποσων ἑκατοντάδων ἢ χιλιάδων ἀνθρώπων, μισθοδοτούμενος, καὶ δὲν ἔχασαι λοιπὸν ἄλλο παρὰ τὸν μισθόν, τὸν ὅποιον δύναται καὶ πάλιν ἀναλάβῃ ὅταν τις ὁμοῦ στερηθῆται φίλον, ὅταν τις στερηθῆται οἰκεῖον, ἢ τοιαύτη στερησις δὲν εἶναι πλέον ἰδανικὴ, εἶνεκε ὅλη ὅλως πραγματικὴ τότε στερεῖται ἄλλον ἐκ αὐτὸν, καὶ τὸν στερεῖται αἰώνως χωρὶς ἄλλον ἀντικατάστατον ἢ αὐτὸν ἀποκατάστατον. Ἐδῶ δὲν εἶναι πλέον κἀνὲν ὑλικὸν κέρδος, κἀνὲν ὑλικὸν συμφέρον ἐπίσασκτον εἶναι αἰσθημα φυσικόν, αἰσθημα μεταφυσικόν, σύμφυτον εἰς τὴν φιλοζωΐαν καὶ τὴν φύσει τοῦ ἀνθρώπου κοινωνικότητα. Ἀλλὰ πόσον πλέον πικρὰ, πλέον ὀδυνηρὰ, πλέον ἀπαρηγόρευτος εἶναι ἡ τοιαύτη στερησις, ὅταν ὁ οἰκεῖος ἀποθνήσκῃ ἀώρως, ὡς αὕτη ἡ Μακαρὶς, ὅταν εἶχε ἢ χάριτας καὶ ἀ-

ρετάς, δακρυρροίας εἶχεν ἡ Μακαρὶς ! Ὅλοι γνωρίζετε τὰς φυσικὰς χάριτάς τῆς, ὅλοι τὸ ἀγγελικὸν ἠθικὸν (ἡθικὸν, τὸ ἰλαρὸν, τὸ εὐπροσήμερον, τὴν αἰδῶ, τὴν σεμνότητα, τὴν εὐσπλαχνικὴν καρδίαν τῆς. Ὅλοι γνωρίζετε τὴν προκοπὴν τῆς, τὰς γυιοδόρους μελεθῶνας καὶ τὰς συντόνους προσπαθείας, ὅσας ἐπροσπάθησαν καὶ μήτηρ καὶ ἀδελφοὶ διὰ τὴν στολίσειν μὲ τὰς πρεπούσας μαθήσεις, καὶ τὴν ὠραίσουν μὲ τὰ κρίποντα πλεονεκτήματα τῆς εὐπρεπειᾶς ὅλοι ἤξεύρετε, δεῖ καὶ νύκτωρ οὐσα ἐπέτυχε συζυγίαν τὴν πλέον ἰναρμόνιον, ἐξ ἧς ἐλπίετο ἢ ἐπὶ γῆς αὐτῆς εὐμερῖα καὶ εὐζωΐα ἢ ἄλλ' ἀλλοίμονον ! τί ἀπέγειναν δια ταῦτα ἐν ἀκαρεῖ;

« Φεῦ κόσμου ματαιότης, τίς δὲν ἐλιγγίῃ !
Ὅσαι σοὶ ἀνθρωπότης, πῶς εἶται ὡς σκιά !
ἢ ὡς κἀνὸς κινεῖσαι,
ἢ ὡς ἡ ἀστραπή,
εἶσαι κ' εὐθὺς δὲν εἶσαι,
Ἐν ὄφθαλμοῦ ῥοκῆ ! »

τί λοιπὸν δύναται νὰ παρηγορήσῃ τοὺς συγγενεῖς τῆς; κἀνὲν ποῖν ἔχουν ἢ ἐνδέχεται νὰ ἔχουν παρηγορίαν; κἀμμίαν ἄλλα, τί εἶπα; ε ποῖόν με ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; ἢ δὲν δύναται τίποτε νὰ τοὺς παρηγορήσῃ; δὲν ἔχουν κἀμμίαν παρηγορίαν; ἔχουν, ἔχουν εἰπερ τινες καὶ ἄλλοι; ναὶ μήτηρ, ναὶ ἀδελφοὶ, οἰκεῖοι, συγγενεῖς, φίλοι ! ἔχετε αὐτὰς αὐτῆς τὰς χάριτας καὶ ἀρετάς; αὐτὰς, διὰ τὰς ὅποιας ἄρρητε φήμη καὶ μνήμη καὶ ὄνομα εἰς τὸν κόσμον; αὐτὰς, διὰ τὰς ὅποιας εἶναι βεβαίωτον ὅτι ἤξιώθη τῆς οὐρανοῦ μακαριότητος; καὶ ποῖα ἄλλη παρα ταύτην μεγαλητέρα παρηγορία; εἴτε εἴθε στερηθῆτε χωρὶς ἐπιστροφῆν, χωρὶς ἀντάλλαγμα ἢ ἀλλά ἢ περὶ αὐτῆς εὐχάριστος ἀκοή, ἢ περὶ αὐτῆς εὐφρόσυνος ἰδέα οἷος παρηγορεῖ ἰκανῶς ποσοὶ καὶ πόσοι στερούνται τοιαύτας στερησις χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν τοιαύτην παρηγορίαν ! καὶ ἐκεῖνοι μόνον εἶναι τῶ ὄντι ἐλεεινότεροι ἢ σχετικώτεροι ! Αἰωνία σου ἡ μνήμη, νέα χαριτόσεμος καὶ ἐνάρετος διὰ νὰ γίνῃται τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῶν ὁμοίων σου !

Ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα εἰς τὴν Νομοθετικὴν.

Γράφουν ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 ββρίου.

Οἱ ἀντικράσσωποι τῶν δυνάμεων ἴδον μὲ δυσπιστίαν τὴν πρὸς αὐτοὺς διακοινώσιν τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, τὴν ἀφορῶσαν διαφόρους ἀστυνομικὰς τροποποιήσεις, διότι θεωροῦν ὅτι περὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου σχεδίου, θέλου προκύψῃ πάμπολλαι δυσκολίαι, πρωτίστη τῶν ὅποιων θέλει εἶσθαι ἡ διαστροφή τῶν πρὸ αἰώνων ὑπαρχουσῶν ἐγγυήσεων ἀξιοποιεῖται κεραισκίζοντα, τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑυρωπαϊκοὺς ὑπηκόους ἐναντίον τοῦ ἀηθαιρέτου καὶ τῆς κακεν τρεχοῦς μεροληψίας τῶν ἐπιτοπιῶν ἀρχῶν. Κατὰ συνέπειαν τῆς παρατομίας τοῦ ἀρμενίου Ὀσχαγιμίου, καὶ κατὰ προτροπὴν τοῦ πρέσβως τῆς Ἀγγλίας προσβληθέντος διότι ἡ Πόρτα δὲν ἔδωκε κάμμίαν ἀκράσιν εἰς τὰς δικαίας καὶ φιλικὰς παρατηρήσεις του, οἱ πρέσβεις τῶν πέντε μεγάλων δυνάμεων ἐζήτησαν ὁδηγίαν ἀπὸ τὰς αὐλὰς των θεωρεῖται δὲ ὡς βέβαιον ὅτι τὸ μυστικοσυμβούλιον τῆς Βιέννης ἀπεδοκίμασε μεγάλως ταύτην τὴν ἐὰρ βαρὸν πρᾶξιν, καὶ διὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἐν Βιέννῃ πρέσβως διεύθυνε διαφόρους νοθεσίας εἰς τὴν Πόρταν ἐπίσης καὶ τ' ἄλλα μυστικοσυμβούλια ἀπεδοκίμασαν τὴν ἀπάνθρωπον ταύτην παρατομίαν, ἰδίως δὲ τὰ τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου διεύθυναν πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις τῶν ἐνεργητικωτάτας ὁδηγίας. Θεωρεῖται ὡς βέβαιον ὅτι οἱ τελευταῖοι αὗτοι θέλου διευθύνει ὑπόμνημά των εἰς τὴν Πόρταν διὰ νὰ ἐξηγήσῃσι δι' αὐτοῦ τὴν δυσἀρίσκειαν τῶν αὐλῶν των.

Μεγάλαι ταρχαὶ ἐξ ἐβράγησαν εἰς τὰ περίε τῆς Βηθλεέμ. Οἱ Ἀραβες προσέβαλον τοὺς Χριστιανούς, πάμπολλοι ἐκ τῶν ὅποιων ἐφονεύθησαν. Το ὑπόμνημα τὸ ὅποιον διεύθυνε σήμερον ἡ Γαλλία εἰς τὴν Πόρταν δι' αὐτὴν διέμαρτυρήθη κατὰ τῆς δικαστικῆς δολοφονίας τοῦ Ἀρμενίου,

είναι συντεταγμένον με φράσεις αἱ ὁποῖαι θέλουσι φέρει ἀναποφεύκτως ἀποτελεσματικὰ πρὸς τὴν Πόρταν· ἀλλὰ συνέπεσε περίστασις τις ἀρκετὰ παράδοξος· τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ ἐπεδόθη τῆν προτεραιάν μιᾶς ἄλλης κατατομῆς τῆς αὐτῆς φύσεως. Γραικός τις ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑποχρεωθείς νὰ γευθῆ εἰς ἕν Αὐστριακὸν ταχύπλουν ἐπρόφερε, διαρκούντος τοῦ γεύματος, ἀνακιδεῖς τινὰς λείεις κατὰ τῆς θρησκείας τοῦ προσηύτου, ἢ ἐπιτόπιος ἀρχὴ πληροφορηθεῖσα περὶ τούτου διεύθυνε τὴν ὑπόθεσιν μετὰ γενομένην ἀνάκρισιν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. ὁ δὲ δήμιος τοῦ Ὁσκαγεμίου Ναχίς Πασσᾶς πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης, ἐπέτυχε καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ αὐριον θέλει πεμφθῆ διαταγὴ νὰ καροιομησῶσι καὶ τὸν δυστυχῆ τοῦτον, ἐκτὸς ἂν τὸ ὑπόμνημα τῆς Γαλλίας δὲν ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν ταύτην. Πρὸ τινος ἤδη καιροῦ ἢ ἀντενέργεια καὶ ὁ φανατισμὸς καθεκάστην ἐξαπλοῦνται, ὥστε καθεκάστην ἐνεργοῦνται πράξεις ἀποδεικνύουσαι τὰς ὁλοθρήους τάσεις τῶν ἐνεργείων Συμβούλων τοῦ Σουλτάνου. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Βερόιας ἀγγελίας, σημαντικὸς τις ἐμπορὸς Γάλλος βαρέως προσεδιήθη, καὶ οἱ Ὀσκαγεμίαι εἰσήλθον διὰ νυκτὸς εἰς τὴν οἰκίαν του εἰς τὴν ὁποίαν ἐπροξένηταν μεγάλας ζημίας· ὁ Πασσᾶς δὲν συγκατετίθη νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους, καὶ ἡ ὑπόθεσις μετεβιβάσθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἡ τοῦ προξένου τῆς Γαλλίας ἐκθεσις ἐφάσσε συντροφευμένη μὲ ἀναφορὰν ἐκ μέρους τῶν σημαντικωτέρων Γάλλων τῆς Βερόιας ἐμπόρων, οἵτινες ἐπικαλοῦνται δι' αὐτῆς δικαιοσύνην, μετὰ δὲ τὴν περιφρόνησιν τὴν ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ συμβᾶσαν, ὁ κύριος Βουρκενιῆς θεωρεῖ ὡς σοδαράν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα εἰς τὸν Σημφορόν.

Εἶναι ἀδύνακτον νὰ μὴν ἐγνώρισε μέχρι τοῦδε ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία τῆς δυσαρέστου συνέπειας τῆς συνθήκης τοῦ 1840. Αἱ προράσεις τοῦ περιοδικοῦ τύπου καὶ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐπραγματοποιήθησαν ἐντελέστατα, διότι καταστραφείσης τῆς δυνάμεως τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ διὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἢ ἡτοῦ Σουλτάνου, κατεστράφη πᾶσα ἐλπίς προόδου εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ ὁμοῦ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐσπερίου Εὐρώπης, τοῦτέστι τὸ πνεῦμα τοῦ ἐξευγενισμοῦ, τὸ ὁπεῖον πρὸ τριῶν ἐτῶν εἶχε κάμει μεγάλας προόδους εἰς τὰς σημαντικωτέρας ἐπαρχίας τοῦ γηραιοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους· ἡ δὲ διπλωματία δὲν ἐβράδυνε νὰ ἴδῃ καταστραφείσαν πᾶσαν προσπάθειάν τῆς, καὶ τὴν βαρβαρότητα κορυφωθείσαν ἐκ νέου εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας, αἵτινες θεωροῦντο ὡς διωρισμέναι διὰ καλλίτεραν τύχην.

Πρὶν ἢ ἡ ὁλοθρήα αὕτη συνθήκη γέννημα τῆς Ῥωσικῆς διπλωματίας γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ τὰ λοιπὰ μυστικοσυμβούλια, ὑπῆρχον εἰς τὴν Ἀνατολὴν δύο δυνάμεις πρὸ πολλοῦ ἀντιμαχόμεναι καὶ θεωροῦσαι ἑαυτὰς ἠναγκασμένας νὰ δανειζῶνται ἀπὸ τὴν Εὐρώπην γνώσεις καὶ νὰ προστρέχουσιν εἰς τὰς τέχνας τοῦ ἐξευγενισμοῦ διὰ νὰ ὑπερισχύσῃ ἢ μὲν κατὰ τῆς ἄλλης. Ἡ κατάσταση αὕτη συνέτεινεν εἰς τὸ νὰ σχετιζέται ἀκαταπαύστως ἡ Ἀνατολὴ μετὰ τῆς Δύσεως.

ὡς βοηθοῦσα τὴν πρόδον εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν Συρίαν καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Τουρκίαν· ἀλλ' ἡ ταπεινότης τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς Πόρτας ἐναντίον τοῦ παλαιοῦ ἀντιπάλου τῆς, διὰ τῆς βοηθείας τῶν Ἀγγλικῶν πυρεδύλων, κατίστρεψαν τὸν δεσμὸν τοῦ ἐξευγενισμοῦ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου συνετέλει ἢ τότε κατὰστασις τῶν πραγμάτων, ἢ μηδενισθεῖσα ἀπὸ τὴν τετραπλῆν σωμαχίαν, καὶ ἤδη ἡ ἀναρχία θυγάτηρ τοῦ παραλόγου δεσποτισμοῦ, τοῦ παράγοντος ἀποτελέσματα ὅμοια μὲ τὰ τῆς ὑπερβολικῆς ἐλευθερίας, ἀναγκάζει εἰς σκέψιν τὰ μυστικοσυμβούλια, ἅτινα ἕνεκα τῶν παραδρομῶν τῶν ἐφεραν τὰ πράγματα εἰς τοιαύτην κατάστασιν. Εἰς ὑπονοηθεῖς μέρος τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ἐπιβλήθη τις, καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν Αἴγυπτον, δὲν θεωρεῖ εἰμὴ καταστροφὴν, ἀταξίαν ἢ φανατισμὸν. Ἡ μισαλλοθρησκεία τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐξαλείψει ἢ μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν συγκοινωνίαν, ἀναγεννάται ἀφρων καὶ ἀδιάλλακτος ὡς ἐπὶ τοῦ μεσαιῶνος, οἱ δὲ πρεσβῆς τῶν μεγάλων δυνάμεων ἀναγκάζονται εἴτε νὰ διευθύνωσιν ἀκαταπαύστως εἰς τὴν Πόρταν μεγάλα παράπονα, ἢ νὰ ἐγκαταλείψωσι τοὺς ὁμοειδέεις τῶν ἐκτεθειμένους εἰς τὰς καταδρομὰς τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἔθνους. Εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους θυμὰ ἐνδεδυμένον Εὐρωπαίσι, ὡς ἀναφέρει ἐφημερίς τις τῶν Παρισίων, ἐκκρατομήθη διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ἢ μανίαν τῶν ἀληθῶς πιστῶν. Ἡ Γαλλικὴ σημαία περιῦρσιθῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ μίαν φοῦκταν φανατικῶν, οἵτινες ἐπιδραμον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ προξένου μας καὶ ἐξέβησαν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλίας. Πάμπολλοι Εὐρωπαῖοι παρηνοχλήθησαν καὶ ἐραβδίσθησαν εἰς τὴν Βερόιαν, καὶ αὕτη ἡ Αὐστρία ἢ χορηγήτῃσα τοσοῦτον ἀφιλοκερδῆ καὶ ἀδόλον συνδρομὴν εἰς τὴν Ῥωσίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν, ἢ Αὐστρίαν τῆς ὁποίας ἡ ναυτικὴ μοῖρα ἐρρύμουλκει το ἀπὸ τὸν στόλον τοῦ Ναυάρχου Στοποφόρδου ἐνώπιον τῆς Βηρυτοῦ, εἶδε τὴν σημαίαν τῆς καταπατουμένην καὶ ἐξιδριζομένην ἐπὶ τῶν παραλιῶν τοῦ Βασπόρου.

Πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἂν ταῦτα τὰ λυπρὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποία μολοντοῦτο προεξέτεινεν ἡ Γαλλία, ἦθελον θεωρηθῆ ὡς συμβεβημένα ἀπὸ τρία μυστικοσυμβούλια ὑπογράφαντα τὴν συνθήκην τοῦ Βρουνώφ, ἢ Ῥωσία ἢ τις θεωρεῖ ὡς συμφέρον εἰς αὐτὴν πᾶν ὅτι τείνει εἰς τὸ νὰ ἐκσθενήσῃ τὴν Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν, δὲν ἦθελον εὖρει οὐδὲ ἔρμαιο οὐδὲ συννόχους εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία δὲν ἠδυνήθη κατὰ δυστυχίαν νὰ ἐμποδίσῃ, ἀλλ' εἰς τὴν ὁποίαν τοῦλάχιστον δὲν συνέπραξε· προτιμώτερον δὲ ἦθελον εἶσθαι νὰ κινήσῃ ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη καὶ νὰ διακινδυνεύσῃ ἢ γενικὴ εἰρήνην, παρά νὰ εὐρεθῶμεν μετὰ τρία ἔτη εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐγκαταστήσωμεν ἐκ νέου τὴν ἰσορροπίαν τῶν δύο δυνάμεων εἰς τὰς ὁποίας διαβεβαίωται ἡ Ἀνατολή, ἢ αἱ ὁποῖαι ἐπρεπε νὰ διετηρῶνται ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς Ἐσπερίου πολιτικῆς, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἰδίου τῶν συμφέροντος.

Ἀλλ' εἰς τὴν Συρίαν πρὸ πάντων προήγαγον τοὺς πικροτέρους καρπούς τὰ σφάλματα τῆς διπλωματίας. Δὲν ὑπάρχει τόπος εἰς τὸν

κόσμον περιέχων πλείονα στοιχεῖα ἀλλοιότητος καὶ ἀταξίας, ὡς ὁ τόπος οὗτος ὁ τοσοῦτον ἄλλοτε ἀκμάσας, ὅπου ὁμοῦ μὲ τὴν διοίκησιν τῆς Πόρτας εἰσήχθησαν ὅλαι ἀβαστεῖαι. Ἀντιδιοικήτως συνετέθη, πατρικῆς καὶ νεονεχούς, ἢ ὁποία ἐπρεπε νὰ δοθῆ εἰς τὸν τόπον αὐτὸν διὰ τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Αὐστριακῆς ἐπιβροῆς, ὅτε διὰ τῆς βίας ἐχωρίσθη ἀπὸ τῆς ἐπικράτειαν τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, τὸ Διβάκιον ἀπέστειλεν ὄρδας Ἀλβανῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν μετεχειρίσθησαν ὡς δορυκτῆτον τόπον, καὶ Πασσᾶδες μοναδικὸν σκοπὸν ἔχοντας τοῦ ν' ἀρπάσωσιν ἀπὸ τοὺς λαοὺς καθύσον ἠδύναντο τὸ χρηματικὸν των. Εἶναι ἀληθές ὅτι τὴν στιγμὴν ταύτην οἱ λαοὶ τῆς Συρίας πρὸ καιροῦ διηρημένοι καὶ εἰς σκληρὸν ἐμφύλιον πόλεμον εὐρισκόμενοι, ἐπαναστατοῦν κατὰ τῶν καταπιεζόντων αὐτοὺς, ὅτι συνεκρούσθησαν ἤδη, καὶ εἰς πολλὰς σημαντικὰς πόλεις ἐγέναν ἀντεκδικηταὶ διὰ τὰς λησείας τῶν Ἀλβανῶν. Ἀλλὰ ποῖον θέλει εἶσθαι ἄραγε τὸ τέλος τῆς πάλης ταύτης; Ὑποτιθεμένου ὅτι ἡ Τουρκία δὲν θέλει εἶσθαι ἀρκετὰ ἰσχυρὰ διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς ὑποταγὴν τὴν Συρίαν, καὶ νὰ καταστῆ τούτο τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα πρὶν μεγαλυθῆ καὶ ἐκταθῆ ἐκ τοῦ ἐνός ἄλλου εἰς τὸ ἄλλο, ποῖαν διαγωγὴν θέλουσι διατηρήσει τὰ μυστικοσυμβούλια τὰ ὑπογράφαντα τὴν συνθήκην τοῦ Βρουνώφ, ἅτινα ἐγγυήθησαν τρόπον τινα εἰς τὸν Σουλτάνον τὴν ὑποταγὴν τῆς Συρίας; Τὰ μεγάλα ταῦτα ἔθνη θέλουσι υποβάλλει ἄραγε ἐκ νέου τὰ πλοῖα καὶ τὰ πυρὸβόλα των εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Πόρτας, διὰ νὰ καθυποτάξωσιν ἕνα λαὸν συγκείμενον κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπὸ Χριστιανῶν; Εἶναι ἀρκετὰ γνωστὸν, ὅτι ἡ διπλωματία δὲν ἔχει σπλάγχνα, μολοντοῦτο δυσανασχετὰ τις νὰ παραδεχθῆ τοιαύτην βδελυρὰν συνέπειαν τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Αὐστριακῆς διαγωγῆς τοῦ 1840. ἀλλ' ἐν τοσοῦτω διὰ νὰ φαίνωνται συνεπῆ μὲ τὰς πράξεις των ταῦτα τὰ δύο ἔθνη ἀπείλουν νὰ ἐνεργῶσι συμφώνως μ' αὐτάς. Πιστεύομεν μολοντοῦτο ὅτι θέλουσι προτιμῆσαι νὰ τρέξωσιν ἄλλην ὁδόν, ἀλλ' ἰδοὺ ποῦ τὰς ἐφερην ἢ πικροτέρους πολιτικῆς τοῦ μυστικοσυμβουλίου τῆς Πετροπόλεως, ἢ μαρτίαν τοῦ Λόρδου Παλμερστοῦ καὶ αἱ κατὰ τῶν Γαλλικῶν ἰδεῶν ἀδυσώπητοι μνησικακίαι τῶν Αὐστριακῶν ὑπαλλήλων. Τίθενται ἤδη αὐταὶ μετὰ τὴν ὁλοθρήαν ἀσυνέπειαν καὶ βδελυρὰν πράξεως.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν Γαλλίαν, ἐγκεχαράχθη ἤδη τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ἐλάβεν αὐτῆς διὰ τὰ συμβάντα τῶν ὑποίων ἢ Ἀνατολῆ ὑπῆρξε τὸ θέατρον. Ἡ Γαλλία δύναται νὰ διορθώσῃ ἤδη μέρος τοῦ κακοῦ τὸ ὁποῖον ἐπροξένησαν εἰς τὴν Ἀνατολὴν, καὶ νὰ δρασθῆ τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐπαναποκτήσῃ τὴν αὐτῆς μεγάλως διεκινδυνεύσαν ἐπιβροῆν τῆς. Εἰς αὐτὴν ἀνήκει νὰ προκαλέσῃ νέαν λύσιν τοῦ μεγάλου τοῦ ζητήματος, τοσοῦτον δυστυχῶς θεωρηθέντος κατὰ τὸ ἔτος 1840 ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Αὐστρίας, νὰ προτείνῃ τοῦλάχιστον ὁποῖα μέτρα πρέπει νὰ ληρθῶσι, κοινῇ τῶν δυνάμεων συμπράξει, πρὸς κατάπαυσιν μιᾶς τοιαύτης τῶν πραγμάτων κτῆσεως, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας οἱ Εὐρωπαῖοι θέλουσι ὑποφέρειν μεγάλως, καὶ τὴν ὁποίαν τὰ μυστικοσυμβούλια

δέν δύνανται ν' αναδεχθώσι, χωρίς να παραιτηθώσιν ἐξ ολοκλήρου ἀπὸ τῆν νόμιμον ἐπιβροῆν των πρὸς διατήρησιν τοῦ ὅ,τι πρὸ πάντων ἀφερᾶ τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ συμφέροντα.

Ζήτημα ἀρκετὰ σπουδαῖον καὶ σοβαρὸν ἐν ταυτῷ ἐπασχολεῖ πρὸ τινος ἤδη καιροῦ τὸν περιοδικὸν τῆς δύσεως τύπον, οὐχ ἤττον δέκαί πολὺ λυδὸς ἐξέχουσ τῆς πεφωτισμένης Εὐρώπης πολιτικὸς νόσας, διὰ τὰς συνεπειὰς του.

Τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον αἱ μεγάλαί τῆς Εὐρώπης δυνάμεις θεωρήσασαι ὡς λελυμένον διὰ τῆς συνομολογήσεως τῆς συνθήκης τοῦ 1840 ἐπαναπαύθησαν, καθίσταται ζήτημα τῆς ἡμέρας, ὡσάκις συμβαίνει ἐν τῇ Ἀνατολῇ κίνημα ὁποιοῦν ἴσως, διότι δίδεται ἐντεῦθεν ἀφορμὴ εἰς σοβαροὺς φόβους καὶ θαλαίεας σκέψεις.

Ἐκ τῆς ἀπλῆς ἀναγνώσεως διαφόρων συγγραμμάτων ἀφορώντων τὸ ζήτημα τοῦτο ἐξάγεται, ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ὄσων ἐπραγματεύθησαν ἐν τῇ Εὐρώπῃ περὶ αὐτοῦ, ὀλίγων τινῶν ἐξαίρετων, δὲν συνελαβον ὅποτε ὄρθην περὶ τῆς λύσεως του ἰδέαν ἃς ἐπιτραπῆ ὄθεν καὶ εἰς ἡμᾶς ὡς ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατοικοῦντας, ὡς διερευνῶντας ἐκ τοῦ πλησίον τὰ πράγματα, καὶ ὡς δυναμένους κατ' ὄρθὸν λόγον νὰ γνωρίσωμεν θετικώτερον ἐκ τῆς πείρας μᾶλλον ἢ θεωρητικῶς τ' ἀληθῆ αἰτία ἕνεκα τῶν ὁποίων ταραττεται ἀκαταπαύτως ἡ Ἀνατολή, καὶ ἐκπευλεῖται ἐντεῦθεν ἐκρηγῆς τρομεροῦ κρατικῆς δυνάμενος νὰ καταφλέῃ ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην, νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην περὶ τῆς λύσεως αὐτοῦ τοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται τοσοῦτον περίπλοκον.

Ἡ ἀντικατάστασις εἰς τὸν Βυζαντινὸν θρόνον τῆς Αἰγυπτιακῆς δυναστείας δὲν ἠδύναντο νὰ ἦναι ἡ ἀληθῆς λύσις αὐτοῦ τοῦ ζητήματος, ὡς τινες πολὺ ἐσφαλμένῳ ἐξέλαβον, ἐκτός ἂν ἦ ἔλεον εἰσαεῖς αὐτῆ εἰς τὸ Ὄθωμανικὸν κράτος τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν, μοναδικὸν μέσον δι' οὗ ἠδύναντο νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς ἐν τὰ αὐτοῦ ὑπάρχοντα καὶ πρὸ αἰῶνων ἀντιμαχόμενα πρὸς ἄλληλα ἀσυγχώνευτα στοιχεῖα, νὰ εἰσαχθῆ ἡ ἐνώπιον τῶν νόμων εὐαγγελικὴ ἰσότης, ἡ ἀνεξθρησκεία καὶ, τέλος, ἡ εὐνομία, ἧτις κατασταίνει τὰ κράτη ἰσχυρὰ καὶ ἀκαταμάχητα ἄλλ' ἐπειδὴ τοῦτο ἠθέλεν εἰσθαι ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῆ, πᾶσα ὁποιαδήποτε βελτίωσις τὴν ὁποῖαν ἠδύναντο νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῆ ἠθέλεν εἰσθαι ἐφήμερος καὶ κατ' ἐπιφάνειαν μόνον, διότι τὸ κακὸν ἠθέλεν ὑπάρχει εἰς τὴν βασὶν τοῦ οἰκοδομήματος, τὸ ὁποῖον ἕνεκα τούτου ἠθέλεν εἰσθαι πάντοτε ἐτοιμὸν ῥῶον ὡς σαθρὸν.

Ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὡς εἶναι πασίγνωστον, ὑπάρχουν δύο ἰσχυρὰ στοιχεῖα, τὸ Χριστιανικὸν καὶ τὸ Ὄθωμανικὸν τὸ πρῶτον ὑπῆσθη διὰ πολλῶν αἰῶνων δεξιότατα πάμπολλα δεινὰ, ἀλλ' οὔτε ὁ μακρὸς χρόνος, οὔτε κίμμη ἀποιαδήποτε ἀνθρώπινος δυνάμεις ἢ τέχνη ἠδυνήθησαν νὰ τὸ συγχωνεύσωσι μετὰ τοῦ δευτέρου. Ἐχούθησαν ποταμοὶ αἱμάτων, ἐκόπησαν μυριάδων πατέρων καὶ μητέρων γλῶσσαι, ἐβλήθησαν, τέλος, εἰς ἐνέργειαν ὄλα ὅσα ἢ βαρβαρὸς τῆς καὶ ἡ ἀπῆνεια τοῦ τελευταίου ἠδυνήθη νὰ ἐφύρῃ μᾶσα, ἀλλ' ἄνευ ἐπιτυχίας. Τὸ Χριστιανικὸν στοιχεῖον μετὰ τὸ τοσοῦτων καὶ τοιούτων καταδιωγμῶν καὶ κακώσεων διετήρησε γλῶσσαν καὶ θρησκείαν, ἡ δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐξάπλωσις τῶν φώτων καὶ τῆς φιλοσοφίας κα

τὰ τὴν παρελθούσαν ἑκατονταετηρίδα, συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ συναισθανθῆ ὅτι εἶναι δικαίωμα νὰ διεκδικήσῃ καὶ δυνάμεις διὰ νὰ τὰ ὑπερασπίσῃ ἀνένιστη ὄθεν καὶ παρευθὺς εἰς τὸ πρῶτον κίνημα του ἐγεννήθη τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, ἀπεδείχθη ὅλα ὅτι τὸ Ὄθωμανικὸν στοιχεῖον παρήκμασε καὶ πίπτει, καὶ διὰ τὴν πτώσιν του ταραττεται ἡ Εὐρώπη προτιμῶσα δὲ ν' ἀγοράξῃ προσωρινῶς τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν τῆς μετὰ τὴν θυσίαν, μετὰ τὴν ἀκκατάπαυστον ἐκχυσίν του πολυτίμου αἱματος καὶ τὴν ἐξανδραπόδησιν τοσοῦτων ἑκατομμυρίων συναδελφῶν τῆς Χριστιανῶν, οἵτινες στενάζουσιν εἰσέτι ὑπὸ τὰς ἀλύσεις τῆς βαρβαρῶν καὶ κασαστρεπτικῆς Ὄθωμανικῆς φυλῆς, ἐπροσπάθησε καὶ προσπαθεῖ, πλὴν εἰς μάτην, νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ ἀνεχομένη τὸ αἴτημα τοῦ νὰ μολύνωσιν εἰσέτι τὸ ἔδαφος τῆς βαρβαρῶν πόδες, νὰ περιφρονῆται ὑπ' αὐτῶν καὶ, τέλος, νὰ βλέπῃ συρρομένους εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης ὡς κακούργους καὶ ἐνόχους ἐγκλήματος ἐσχάτης προδοσίας τοῦ, εἰς Χριστὸν πιστεύοντες συναδελφοῦ τῆς.

Εἶναι καιρὸς νὰ συναισθανθῆ ἡ Εὐρώπη καὶ νὰ συναισθανθῆ ἄνευ ἀναβολῆς, εἴτε δι' εἶναι ἐσφαλμένοι, εἴτε ὅτι ὑπαγορεύονται ἀπὸ ἰδιωτικὰ συμφέροντα αἱ διάφοροι περὶ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου δοθεῖσαι καὶ δίδόμεναι ἐναντίαι γνώμαι ἀντὶ δὲ νὰ ζητῆ εἰς θεωρίας ἀπατηλὰς τὰ μέσα τῆς λύσεως ταύτης, ἃς τὰ ζητῆσιν εἰς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὅπερ εἶναι τὸ μόνον ἀλάνθαστον μέσον, κατὰ τὸν κανόνα δὲ τὰ πράγματα τρέχουσιν καὶ θέλουν τρέξει πάντοτε τὸν φυσικὸν τῶν πραγμάτων ὡς ἐνεργῆσιν ἡ Εὐρώπη, διὰ νὰ λύσῃ μετ' ἐπιτυχίας τοῦτο τὸ ὡς περίπλοκον θεωρούμενον ζήτημα.

Τὸ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἑνυπάρχον Χριστιανικὸν στοιχεῖον τὸ ὁποῖον, ὡς ἀνωτέρω εἰρηται, εὔτε οἱ αἰῶνες ἄλλ' οὔτε αἱ τοῦ Φαριζαίου πηγὰς τὰς ὁποίας ὑπῆσθη ἠδυνήθησαν νὰ συγχωνεύσωσι μετὰ τὸ Ὄθωμανικὸν, θέλει συγχωνευθῆ, καὶ ὁ καιρὸς δὲν εἶναι πολὺ μακρὸν, διὰ τῆς συνεκτικῆς δυνάμεως ἧτις συνενόει καὶ συνέχει ὄλα ἐν γένει τὰ οὐράνια καὶ ἐπίγεια ὄντα, μετὰ τὰ περικυκλούμενα αὐτὸ ὁμοιοεῖδῃ καὶ ἑμοιομορφα στοιχεῖα τὰ ἐκ τῶν αὐτῶν μορίων περίπου συγκείμενα, καὶ κίμμη ἐπιβροῆ δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν συνοχὴν ταύτην, ὡς κίμμη ἀνθρώπινος δυνάμεις δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὸν φυσικὸν τῶν πραγμάτων ῥῶον. Περικτός ἂν ἡ Εὐρώπη εἴτε ἠθέλε πέντε-λὼς τὸ καταστρέψει, εἴτε ἠθέλε τὸ ἀναγκάσει νὰ δεχθῆ τὸν ἰσλαμισμὸν, ἄπερ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ ἡ βαρβαρότης καὶ ἡ ἀπῆνεια τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μωάμεθ, καὶ τὰ ὁποῖα εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα τῶν φώτων τῆς φιλοσοφίας εἶναι ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῶσιν, εἴτε, τέλος, ἂν ἠθέλε τὸ ἀποκαταστήσει ἐντελῶς εἰς τὰ δίκαια του τὰ ὁποῖα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παραχρᾶψωσιν οἱ αἰῶνες, ἀλλ' ἔμεινον ἀνέπερα.

Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις το μόνον, κατ' ἡμᾶς, μέσον τῆς τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος λύσεως.

Καὶ πάλιν ἡ ἐπαρτος ἰδιοτελεῖα ἀποπειράται διὰ τῆς ἀντικεινικῆς ραδιουργίας νὰ ἐπιφέρει νῆαν πληγὴν εἰς τὸ πολυπαθεὶς κοινωνικὸν σώμα ἡμᾶς. Ἡ συγκεντρωσις τῶν Γαλλικῶν ἀτοπλοίων ἧτις ἐγένετο μέχρι τοῦδε ἐν αὐθα, πρόκειται νὰ γίνεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν Πειραιᾶ, πρὸς ὄλεθρον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, καὶ δὲν μένει ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία ὅτι τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα πολλάκις ἐγνωμοδότησαν ὅτι ὁ μόνος κατάλληλος λιμὴν διὰ νὰ κατασταθῆ ἀτελής εἶναι ὁ τοῦ Πειραιῶς καὶ εἰς τοῦτο ἐνήργησαν, ἐνεργοῦν καὶ τώρα περὶ τῆς νέας ταύτης μεταθέσεως τῆς τῶν Γαλλικῶν ἀτοπλοίων συγκεντρώσεως ἐν ὡ κατὰ τὴν μεταξὺ τῆς Σ. Κυβερνή

σεῶς μας καὶ τῆς φιλοφροσύνης καὶ φιλέλληνας Γαλλίας ὑπάρχουσιν συνθήκη, ἡ προθεσμία τῆς ὁποίας εἰσέτι δὲν ἔληξε, συναμολογήθη ὅτι ἐν ταῦθα θέλουν συγκεντρωθῆσαι πάντοτε τὰ ἀτομολογία ταῦτα ἐν ὡ δὲ τὸ παῦσαν ὑποπρῶτον ἠδυνήθη ἄλλοτε νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν ὄρον τοῦτον τῆς συνθήκης, διὰ νὰ μὴν βλαφθῆ τὸ ἐμπορίον μας, ἐπέπρωτο νὰ ἐνδύσῃ τὸ τῆς 3 Ἰουλίου ὁ ἰθνηκὸν εἰς τοσοῦτον φθοροποιῶν τροποποίησιν.

Πολλάκις ἄλλοτε εἶπομεν καὶ εἶναι πασίγνωστον, ὅτι ἡ τοπογραφικὴ τῆς Σύρου θέσις καὶ διαφορὶ περιστάσεις συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ συγκεντρωθῆ ἐνταῦθα τὸ ἐμπόριον, ὅτι οὔτε ὁ Πειραιᾶς οὔτε ἄλλος τις τῆς Ἑλλάδος λιμὴν δύναται νὰ ἦναι κατάλληλος πρὸς ἐπιτυχίαν νέας ἐμπορικῆς συγκεντρώσεως, καὶ τελευταῖον ὅτι τὰ κτήματα τὰ ὁποῖα ἐδουήθη ἕκαστος ν' ἀποκτήσῃ ἐνταῦθα, αἱ ἐκταθεῖσαι συγγενικαὶ καὶ οἰκογενειακαὶ σχέσεις καὶ τὸ τοῦ πατριωτισμοῦ αἰσθημα, ταῦτα πάντα συντελοῦν εἰς τὸ νὰ διατηρῶνται ἐνταῦθα οἱ ἐμποροὶ μας, μετὰ τοσοῦτας θανασιμους πληγὰς τὰς ὁποίας ἔλαβε τὸ ἐμπόριον οἱ δὲ πᾶσα μεταθεσις αὐτοῦ εἰς ἄλλον ὁποιοῦν ἴσως Ἑλληνικὸν λιμὴνα, θέλει ἐπιφέρει ἀναντιρρήτως τὸν διασκορπισμὸν τῶν ἐμπορίων μας, τοὺς ὁποίους κίμμη πλέον περιστάσεις δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ συγκεντρωθῆ.

Διαδοθείσης εἰς τὴν πόλιν μας τῆς φήμης ταύτης ἐπροξενήθη μεγίστη κατήφεια, οἱ δὲ ἐμποροὶ μας ἤρχισαν ἀπὸ τοῦδε νὰ σκέπτονται περὶ νέας ἀποκαταστάσεως τῶν εἰς ἄλλην τῆς Ἑλλάδος πόλιν, ὅπου δύναται νὰ εὑρίσκωσι τὰ μέσα τῆς ἰδίας τῶν συντηρήσεως, διεύθυναν μολοντοῦτο ἀναφορὰν τῶν πρὸς τὸ ἐνταῦθα Ἐπιμελητηρίον ἐξαιτούμενοι εὐσεβάτως διὰ μέσου του παρὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ἧτις εἶναι εὐκόλον νὰ κατορθωθῆ, ὅταν δὲν δοθῆ κίμμη προσοχὴ εἰς τὰς φθοροποιὰς τῆς ραδιουργίας καὶ ἰδιοτελείας εἰσηγήσεις, διότι ἡ φιλόφρων καὶ φιλέλληνας Γαλλία δὲν θέλει ἐνεχθῆ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς κίμμη περὶ τροποποίησεως τῆς συνθήκης ταύτης ἀξιώσιν τῆς, δυναμένη νὰ κασαστρέψῃ ἀναντιρρήτως τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον.

— Ὁ Μοῖραρχὸς μας καὶ Ταγματάρχης κύριος Δημήτριος Κουτσογιαννόπουλος προεβίασθη ἰσχυρῶς εἰς τὸν βῆθρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου τοῦ σώματος τῆς Χαροφυλακῆς, καὶ μετὰ τὸ προσεχῆς ἀτόπλου μεταβαίνει εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου θέλει διαμείνῃ πρὸς τὸ πρῶτον. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἀγῶνος ὁ κύριος Κουτσογιαννόπουλος, ὡς ὑπρητίσας τὴν πατρίδα εἰς διαφόρους κρίσιμους περιστάσεις τῆς, καὶ ὡς προκίμμη μὲν πολλὴν ἰκανότητα καθῶσον ἀφορρῆ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἦτο δίκαιον νὰ προεβίασθη.

— Δὲν ἦσαν παντάπασιν ἀληθῆ ὅσα διὰ τοῦ τελευταίου φύλλον μας ἀνεφέραμεν περὶ τοῦ κυρίου Ἀλεξάνδρου καὶ ἴσως, ὅτι ὅλα τὰ ἠέλον τὸν κακομεταχειρισθῆ ἐνταῦθα, ἂν δὲν ἠθέλε ὄραμει εἰς βοήθειαν του ἡ Ἀστυνομία μας εἰδοποιηθεῖσιν ἀπὸ τὸν κύριον Διοικητὴν. Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ἐντὸς τοῦ ἀτμόπλοίου διὰ τοῦ ὁποῖου ἦλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κύριος Σούτζος συνεκοῦσθη μέχρι λόγου μετὰ τινος συνέπιθας του, ἄλλ' οὐδεὶς τῶν κατοίκων τῆς πόλεως μας, ὅπου δὲν εἶναι συγκεντρωμένον νὰ προσβῆλῃ οὔτε ὁποιοῦν πρῶτοπα, κακομετεχειρισθῆ οὔτε ἔργῳ ἄλλ' οὔτε λόγῳ τὸν κύριον Σούτζον.

— Ἀθῆναι, ἐξ ἰδιοτελείας ἀλληλ. τὴν 22 Ἰουλίου.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπιτροπῶν, τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου καὶ Γραμματέων τῆς Συνελεύσεως, τελειωθεῖσης καὶ τῆς ἐργασίας τῆς ἐπὶ τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ἐπιτροπῆς καθῶς καὶ τοῦ κανονισμοῦ, ἔργινε χθὲς ἡ ἐναρξίς τῶν τακτικῶν συνεδριάσεων, καὶ ἡ πρώτη ἐργασία ὑπῆρξεν ἡ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς κοινοποίησις τῶν ἐπ' αὐτῶν γνωμοδοτήσεων τῆς, τῶν ὁποίων σοὶ ἐσωκλήσῃ ἀντιγράφων εἰς αὐτὸ βλέπετε ὅτι ἔργιναν ἀπαράδεκτοι τινες πληρεξούσιοι, διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτῆ ἐκθέτει, καὶ τοὺς ὁποίους δύναντο νὰ παρατηρήσετε. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην ἤρχισαν τινὲς ἀμφοσθητήσεις, αἰτινες ἠέλον ἐπεκαθῆ ἐπ' ἀπειροῦν ἂν δὲν ἐπρολαμβάνετο ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν ἧτις πρὸς ἀπόφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης ἀντικρούσεως καὶ χρονοτριβῆς, παρεδῆθη τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐνεκρίθη

να γένη του λοιπού ἀναμφισβήτητος. Οὕτως ἐξομαλύνθη σὺν Θεῷ ἡ μεγαλητέρα ἥτις ἐπρόκειτο δυσκολία περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων πληρεξουσίων, καὶ δὲν μείνει ἡδημιμὴ νὰ προσδύσῃ ἡ Συνέλευσις ἀπολύτως εἰς τὰς λοιπὰς οὐσιώδεις ἐργασίας τῆς. Ἦτον ἀνάγκη φίλε νὰ θυσιασθῶσι μερικὰ συμφέροντα διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐπιτυχία τοῦ γενικοῦ σκοποῦ, διὰ τὸν ὅποιον πᾶς τις δύναται ἤδη νὰ ἦναι βέβαιος.

— Ἀπόσπασμα τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀποκαταστημένους Ἑλληνας τῶν ἐπαρχιῶν αἰτινες καὶ τοὶ ἀσπασθεῖσαι τὸν ἱερὸν τῆς ἐπαναστάσεως ἀγῶνα ἀπεσπάρθησαν ἀκουσαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, παρεδέχθημεν τοὺς πρὸ αὐτῶν ἐκλεχθέντας πληρεξουσίους ὅπως ἐγένετο καὶ κατὰ τὴν ἐν Ἀργεῖ Δ' Ἐθνικῆν Συνέλευσιν, μὲ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις.

1. Ἀντὶ δεκατεσσάρων πληρεξουσίων τοὺς ὁποίους ἐξελέξαντο εἰ Κρητες, παρεδέχθημεν ἄκτω μόνον, διότι ἀφ' ἐνὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀντικατηστημένων Κρητῶν ἠλαττώθη τὰ μέγιστα ἀπὸ τοῦ 1829 μέχρι τῆς σήμερον καὶ ἀφ' ἑτέρου δὲν ἀντιπροσωπεύοντο εἰς τὰς κατὰ καιροὺς βουλὰς εἰμὴ διὰ τεσσάρων μόνον παραστατῶν.

2. Ἀντὶ τεσσάρων πληρεξουσίων τῶν Σαμιῶν, τοὺς ὁποίους ἐξελέξαντο πέντε ὅλοι ἐκλογεῖς, παρεδέχθημεν δύο.

3. Δὲν ἐνομίσαμεν δικαίον νὰ παραδεχθῶμεν τοὺς ἐκ μέρους τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι Πατμίων, Καλιμνίων, κτλ. καὶ Σκαρπυθίων πληρεξουσίους, διότι δὲν ἐθεωρήσαμεν ὅτι ὑπάρχουν πραγματικῶς ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀποκαταστημένα, εἰκογένεια αὐτῶν, ἢ καὶ ἂν ὑπάρχωσι, εἶναι ὀλίγιστα.

4. Δὲν παρεδέχθημεν ἐπίσης τοὺς πληρεξουσίους τοὺς ὁποίους οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀποκαταστημένοι Κυθωνεῖς ἐξελέξαντο, διότι ἄλλοτε δὲν εἶχεν εἰς αὐτοὺς δοθῆ τοιαῦτον δικαίωμα. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν ἐδέχθημεν οὐδὲ τοὺς Πληρεξουσίους τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι Θρακοσλάβων ἐνεκρίναμεν ὅμως νὰ εἰσιλθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ὡς Πληρεξούσιος ὁ Συνταγματάρχης Χατζῆ Χρηστος, διὰ τὸν λόγον ὅτι εἶναι δικαίον ν' ἀντιπροσωπεύωσι δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Συνέλευσιν οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀποκαταστημένοι καὶ ὑπὸ τὴν ἐδηγίαν του ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀγωνισθέντες καὶ θυσιασθέντες κατὰ τὸν ἱερὸν τῆς πατρίδος ἀγῶνα Βούλγαροι καὶ Σέρβοι.

5. Δὲν παρεδέχθημεν ἰδίως πληρεξουσίους τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀποκαταστημένων ἐκ τῶν Τούρκικων Ἀγρῶν, διότι οὗτοι ἤθύναντο εἴτε νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν Πληρεξουσίων τὴν ὅποιαν ἐνήργησαν οἱ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀγρῶν κάτοικοι, εἴτε νὰ ἐνωθῶσι μὲ τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι Θετταλοῦς.

Ἐδέχθημεν 4. Πληρεξουσίους τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν, καὶ 4 τῆς τῶν Ἀθηνῶν, ἐν ᾧ αἱ ἐπαρχίαι αὗται ἐχορήγουν ἀνά δύο εἰς τὰς παρελθούσας Συνελεύσεις Πληρεξουσίους, καὶ διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοικῶν ἐλάσσης αὐτῶν νῦν ἔστιν εἰς ἐπίκεινα τῶν 25 χιλιάδων, καὶ διότι ἀμφότερων τῶν ἐπαρχιῶν αἱ Πρωτεύουσαι εἶναι ἐκ τῶν ἐπιστημοτέρων τῆς Ἑλλάδος.

Ἐδέχθημεν ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καὶ τοὺς τέσσαρας Πληρεξουσίους τοὺς ἐκλεχθέντας ἀπὸ τὴν Ἑρμούπολιν καὶ τὴν ἀνω Σύρον οἵτινες εἰς τὴν ἐν Ἀργεῖ Δ. Συνέλευσιν εἶχον δύο ψήφους μόνον.

Ἐδέχθημεν ἐπίσης καὶ δύο πληρεξουσίους ἐκ τοῦ Γαλαξειδίου αἰτινες, χάριν τῆς μεγάλης ναυτηλίας του, τῆς καθεκάστην ἀναπτυσσάμενης ἐτι μᾶλλον.

Ἐδέχθημεν ἐπίσης δέκα πληρεξουσίους ἐκ τῆς νήσου Εὐβοίας, περιλαμβανούσης τρεῖς ἐπαρχίας, διὰ τὴν ἑκτασίαν τῆς καὶ τὸν πληθυσμὸν τῶν κατοικῶν τῆς.

Ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπαρχιῶν ἐθεσίσθημεν εἰς τὸν κατάλογον τὸν ὅποιον μᾶς ἀπέστειλεν ἡ ἐπιτῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ προσόντα τῶν πληρεξουσίων περὶ τῆς ἐκλογῆς ὅτι καὶ εἰς τὰς προλαβούσας Συνελεύσεις δὲν ἐφημερήθη πάντοτε μετ' αὐστηρότητος ὁ περὶ ἐκλογῆς παραστατῶν Νόμος, ἀνεθέσαμεν τὰ περὶ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως.

Περὶ τῶν ὡς πληρεξουσίων τῶν ὅπλων παρουσταζομένων δὲν ἐνεκρίσαμεν [νὰ ἀποφασίσωμεν τίποτε ἀναθέσαντες καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως.

Ἐπὶ εἰλους ὑποβάλλομεν ὁμοῦ μὲ τὰ πρακτικὰ καὶ ὀνομαστικὸν κατάλογον ὅλων τῶν πληρεξουσίων τῶν ὁποίων τὴν ἐκλογὴν ἐθεωρήσαμεν νόμιμον ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Συνέλευσιν ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν πρὸ ὕμων πεπραγμένων ὅτι ἐγκρίνῃ κατὰ τὸ δικαίωμα καὶ τὸ κράτος τὸ ὅποιον ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 9ορίου 1843

Ἡ ἐπιτῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Θ. Γρίβας, Κίτζος Ἰζαβέλας, Χ. Σισίνης, Β. Χρηστακόπουλος, Δ. Καλφρονάς, Γκίκας Γ. Γκιόνης, Ἐμ. Χ. Τζούχλος, Α. Μοναρχίδης, Π. Γ. Ρόδιος, Σ. Παπαλεξόπουλος, Ν. Μαυρομάτης Ἀθ. Γρηγοριάδης, Δ. Ν. Δρόσος, Διομίδης Κυριακοῦ.

Φίλτατε Κύριε, εἰς Σύρον.

Σάμος Βαθὸ τὴν 10 9ορίου 1843.

Τὴν ἡγαπητὴν σου ἔχω τῶν 5. τούτου, καὶ τὰ νῦν τῆς κοινῆς ἡμῶν Μητρὸς καὶ φίλης Ἑλλάδος, ἀγκαλὰ καὶ πρὸ πολλοῦ, σποράδην, τινὰ ἔμαθα, ἐκ τῆς φιλικῆς σου ὁμιλίαν λεπτομερῶς ἐδοκίμησεν δὲν εἰλεψα δε ἀπὸ τοῦ νὰ διαβεβαιώσω ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς φίλους καὶ γνωρίμους μου, εἰς τοὺς ὁποίους ψυχὴν ἐλευθέρων εἶρον καθίς μὲ ἱλαρὸν ὄμμα μὲ ἐκύταζεν, ἢ ἐπαναλαμβάνων μὲ ἐρωτοῦσε τὰ διατρέξαντα εἰς τὴν ἀγορὰν ὅ εἰς τὸν ἄλλον ἐδίεπομεν καὶ ὡς σύνθημα, τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑψάναμεν. Δημοσίως δὲν ἠδυνάμεθα νὰ λαλήσωμεν, διότι αἱ μυστικαὶ Ἀστυνομίαι τῆς Διοικήσεώς μας μᾶς ἐφόβιζον, ἡμεῖς ἐκκταντῆσαμεν νὰ ἔχωμεν περισσώτερους προδότας, παρ' ὅσους εἶχε ποτὲ ὁ Πάππας ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Κρητηρίου του. Ἐντοσοῦτω δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἀποφύγωμεν τὸ ὅποιον ἐφοβούμεθα, ἐπροδόθημεν, καὶ μείνει νὰ σὲ εἶπω [ἀκολούθως ἐπὶ δυστυχίαν μου] ἀρκεῖ μόνον νὰ μάλῃς, ὅτι κατὰ τὰς τρεῖς μετὰ τὸ Μεσονύκτιον τῆς 9ης πρὸς τὴν 11ὴν 9ορίου ἤκουσα κτύπους εἰς τὴν θύραν μου καὶ ἐγερθεὶς ἡμίγυμνος, νὰ ἀνοίξω, εἶδὼν τὸν ἀπλαρχηγὸν τῆς Διοικήσεως μετὰ 50

περίπου ἄλλων ἐνόπλων, καὶ μὲ προσκαλεῖ νὰ μεταβῶ εἰς τὸ Διοικητήριον, ὅπου ἡ ἐκλαμπρότης του μὲ θέλει, τοῖς εἶπον ὅτι ἡ ὦρα αὕτη δὲ ἦτον κατάλληλος [νὰ ἐξέλθω τῆς οἰκίας μου] καὶ τοὺς παρεκάλεσα νὰ μὲ ἀφήσουν ἕως τῆς πρωῆς, ὅπου εὐχαρίστως νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Διοικητικὴν ἀμεταθέτως λέγει ὁ ὀπλαρχηγός, ἐξέλθε, ἀκολούθει, εἰάν δὲν θέλεις τὴν διὰ βίας προσαγωγὴν σου ὑπήκουσα ἡμῖν δυνεῖς ὁ δυστυχής, καὶ ἐξελθὼν, μὲ παρέδωκεν εἰς πάντες ἐνόπλους, ὁδηγήσαντες μὲ ἕως τὴν φυλακὴν ἐδῶ μὲ λέγει ὁ προϊσταμένος των, ἐδῶ θὰ διανυκτερεύσεις ἕως τὸ πρωῆ, ἠνοίχθη ἡ θύρα τῆς φυλακῆς μου, καὶ τρόμος μὲ κατέλαβεν ἅμα καὶ λύπη ἀκούσας τὸσας οἰμωγὰς καὶ κλαυθμοὺς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, λαβόντων τὴν τύχην μου τὴν αὐτὴν νύκτα. Ἐσιώπησα καὶ κατηφῆς ἠρώτων ἔνα ἕκαστον πῶς ἐφέρθη ἐνταῦθα. τέλος ἐβεβαίωθην ὅτι μὲ τὸν αὐτὸν ὡς καὶ ἐμὲ τρόπον ἔφεραν ὅλους.

Πρωίας γενομένης ἐγνώρισάμεν καλὰ ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ εἰμὲτα τριάκοντα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες γυναικες καὶ τέκνα εἰς τὰς 10 Π. Μ ἠνοίχθη ἡ ἡ θύρα καὶ προσκαλοῦσι πρῶτον ἐμὲ νὰ ἐξέλθω ἐξῆλθον καὶ ἀκολουθῶν τὸν Δεσμοφύλακα ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Διοικητὴν μὲ ἠρώτησεν πῶς ὀνομάζομαι, ἡ πατρίς μου ἡ ἡλικία μου, τὸ ἐπάγγελμά μου καὶ ἡ θρησκεία μου; τὸν ἀπήντησα ὡς ἔπρεπε καὶ ἔγραψεν ὁ Γραμματεὺς του εἰς τούτους τοὺς λόγους τὸν δέικοψα καὶ τὸν ἠρώτησα διατὶ νὰ μὲ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ εἰς τοιαύτην ὥραν μάλιστα; Ἀχρεῖς Συνομότα μὲ λέγει ἄγνωστὸς τὸ ἔγκλημά σου; ἤρχισε λοιπὸν τὴν ἀνάκρισιν καὶ μὲ ἀπειλὰς Βασιανηστῆριων μὲ ἠνάγκαζεν, νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἔχω μυστικὴν ἀνταπόκρισιν μὲ τοὺς ἐν Ἑλλάδι . . . . καὶ ὅτι διὰ γέρω τὸς λαὸν κατὰ τῆς Διοικήσεως, ἐμπνέων αὐτὸν ἐλευθερίαν [Ἑλληνικὴν] τέλος ἐτελείωσεν ἡ ἀνάκρισις μου χωρὶς νὰ εἶπω γυρῶ. Ἐπὶ τέλος τὸν ἠρώτησα διὰ τί νὰ φυλακίσουν τὰς γυναῖκας, καὶ μὲ εἶπεν, ὅπαγε, καὶ αὗται τὴν ἐδικὴν σου τύχην θὰ συμμεριθοῦν, αὔριον πηγένετε ὅλοι εἰς τὸ Κόττερον ἀλυσσοδομημένοι ἐφυγα μὲ τὸν Δεσμοφύλακα ἡμου, καὶ ἐκλείσθη πάλιν θρηνητῶν τὸν περιορισμὸν μου. ἡ ἀνάκρισις ἐγένετο εἰς ὅλους μας, ἀλλὰ τίποτε δὲν ἠδυνήθη ὡς ἔμαθα νὰ ἐξάξῃ οὔτε ἀπ' αὐτοὺς ὁ Κόσμος σημειώσαι ὅτι περισσώτερον λυπεῖται παρὰ σπεχαίρει διὰ τὰ Ἑλληνικὰ ἰπράγματα, καθὸς δὲν δύναται νὰ συμμεριθῇ τούτων τῶν γίνονται νέοι κατατρεγμοὶ καὶ φυλακίσεις ἐνεκα τοῦ Συντάγματος, ἰφοβούμενοι φαίνεται ἐδ' αὐτὸ καὶ εἰς τὸν τόπον μας.

Σὲ ἀσπάζομαι

εἶδας τὸν ἱγράψαντα.

Ἐπονται αἱ φυλακισθεῖσαι τῶν ἐν Ἑλλάδι εὐρισκομένων οἰκογένεια.

Ἡ οἰκογένεια οὐμπασα τοῦ Καπετᾶν Ἰωάννου Ἀνδρεαδάκη.

Τοῦ Γεωργίου Μωραίτου.

Μ. Καρογλάνη.

Δ. Μωραίτου.

Ν. Παππάζογλου.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Γεωργίου Χρηστοδούλου Γεωργιάδου Λάζαρος ἐξωρίσθη, ὁ ἱερομόναχος, ἀδελφὸς τοῦ ἐν Χανκιδί θανόντος Λαχανᾶ ἐξωρίσθη ὁ Ἐλευθέριος Φωτιάδης εἰς Ἀσίαν.